

Verordnungsblatt

für das Generalgouvernement

Dziennik Rozporządzeń
dla Generalnego Gubernatorstwa

1942

Ausgegeben zu Krakau, den 17. Dezember 1942
Wydano w Krakau, dnia 17 grudnia 1942 r.

Nr. 108

Tag dzień	Inhalt / Treść	Seite strona
12. 12. 42	Zehnte Verordnung über die Einführung von Vorschriften der allgemeinen Verwaltung im Distrikt Galizien	749
	Dziesiąte rozporządzenie o wprowadzeniu przepisów o administracji ogólnej w Okręgu Galizien (Galicja)	749
13. 11. 42	Anordnung über die Preisbildung für Papier und Pappe im Groß- und Einzelhandel	750
	Zarządzenie w sprawie kształtowania cen za papier i tekturę w handlu hurtowym i detalicznym	750
12. 12. 42	Berichtigung	752
	Sprostowanie	752
12. 12. 42	Berichtigung	752
	Sprostowanie	752

Zehnte Verordnung

über die Einführung von Vorschriften der allgemeinen Verwaltung im Distrikt Galizien.

Vom 12. Dezember 1942.

Auf Grund des § 5 Abs. 1 des Erlasses des Führers vom 12. Oktober 1939 (Reichsgesetzbl. I S. 2077) verordne ich:

§ 1

Die Durchführungsvorschrift zur Verordnung über das Tragen von Orden und Ehrenzeichen im Generalgouvernement vom 8. Januar 1942 (VBI GG. S. 25) wird im Distrikt Galizien eingeführt.

§ 2

Diese Verordnung tritt am 15. Dezember 1942 in Kraft.

K r a k a u, den 12. Dezember 1942.

Der Generalgouverneur
In Vertretung
Bühler

Dziesiąte rozporządzenie

o wprowadzeniu przepisów o administracji ogólnej w Okręgu Galizien (Galicja).

Z dnia 12 grudnia 1942 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 Dekretu Führer'a z dnia 12 października 1939 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. I str. 2077) rozporządzam:

§ 1

Postanowienie wykonawcze do rozporządzenia o noszeniu orderów i odznak honorowych w Generalnym Gubernatorstwie z dnia 8 stycznia 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 25) wprowadza się w Okręgu Galizien (Galicja).

§ 2

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 grudnia 1942 r.

K r a k a u, dnia 12 grudnia 1942 r.

Generalny Gubernator
W zastępstwie
Bühler

Anordnung**über die Preisbildung für Papier und Pappe im Groß- und Einzelhandel.**

Vom 13. November 1942.

Auf Grund des § 1 Abs. 2 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBlGG. I S. 131) ordne ich an:

§ 1

(1) Papier und Pappe darf im Generalgouvernement nur zu Preisen gehandelt werden, die höchstens die nachfolgenden Handelsaufschläge in Hundertsätzen auf die Einstandspreise enthalten:

	Großhandelsaufschläge in Prozenten	Einzelhandelsaufschläge in Prozenten
1. Verdunkelungspapier aller Art	15	30
2. Alle sonstigen Papiere und Pappen mit Ausnahme der Sorten unter Nr. 3	20	35
3. Spezial- und Feinpapiere, wie Zeichen-, Paus- und technische Papiere, Feinkartons u. dgl.	25	40

(2) Die Handelsaufschläge gelten beim Verkauf ab Lager des Großhändlers bzw. Einzelhändlers.

(3) Der Großhändler darf beim Verkauf von Mengen von weniger als einem Ballen die zusätzlichen nachweisbaren Manipulationskosten, soweit sie 8% des Verkaufspreises nicht übersteigen, anrechnen.

(4) Bei Streckengeschäften (Direktgeschäften) darf der Handelsaufschlag 8% nicht überschreiten.

§ 2

(1) Einstandspreis im Sinne dieser Anordnung ist der durch die Einkaufsrechnung nachzuweisende Einkaufspreis abzüglich jeglicher Rabatte, aber zuzüglich etwaiger gleichfalls nachzuweisender Fracht- und Zufuhrkosten, Zollbeträge und Zollabfertigungsgebühren.

(2) Mehrkosten gegenüber dem Eisenbahnfrachttarif, die durch Transport mittels Kraftfahrzeugen oder zu Wasser entstehen, sind in der Kalkulation der Verkaufspreise nicht in den Einstandspreis einzubeziehen, sondern hinten anzuhängen.

(3) Skonti bis zur Höhe von 3% dürfen bei der Feststellung des Einstandspreises ohne Berücksichtigung bleiben. Gegenüber dem früheren Stand dürfen sie jedoch nicht zum Nachteil der Abnehmer verändert oder neu vereinbart werden.

§ 3

(1) Soweit Handelsbetriebe Papier oder Pappe bearbeiten, z. B. schneiden, falzen, linieren oder kariieren (nicht aber konfektionieren), dürfen sie die Kosten der Bearbeitung dem Einstandspreis zurechnen.

(2) Dem sich dann ergebenden Zwischenpreis dürfen die Handelsaufschläge nach § 1 zugerechnet werden.

Zarządzenie**w sprawie kształtowania cen za papier i tekturę w handlu hurtowym i detalicznym.**

Z dnia 13 listopada 1942 r.

Na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131) zarządzam:

§ 1

(1) Papierem i tekturą wolno w Generalnym Gubernatorstwie handlować jedynie po cenach, które zawierają najwyżej następujące procentowe dodatki handlowe do cen zasadniczych:

	Dodatki w handlu hurtowym w procentach	Dodatki w handlu detalicznym w procentach
1. Papier do zaciemnienia wszelkiego rodzaju	15	30
2. Wszystkie inne papiery i tektury z wyjątkiem gatunków pod p. 3	20	35
3. Papiery specjalne i szlachetne, jak rysunkowy, kalka i papiery techniczne, kartony specjalne itp.	25	40

(2) Dodatki handlowe obowiązują przy sprzedaży loco skład hurtownika względnie detalisty.

(3) Hurtownikowi wolno przy sprzedaży ilości mniejszych niż jedna beła doliczać dodatkowe dające się wykazać koszty manipulacyjne, o ile nie przekraczają one 8% ceny sprzedaży.

(4) Przy transakcjach wyrobowych (bezpośrednich) dodatek handlowy nie może przekraczać 8%.

§ 2

(1) Ceną zasadniczą w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest wykazana w rachunku zakupu cena zakupu z odliczeniem wszelkich rabatów, ale z dodaniem ewentualnych również dających się wykazać kosztów przewozu i dowozu, opłat celnych i należności za odprawę celną.

(2) Kosztów dodatkowych, które powstają wskutek przewozu pojazdami mechanicznymi lub drogą wodną, w przeciwstawieniu do kolejowej taryfy przewozowej, nie należy przy kalkulacji ceny sprzedaży wliczać do ceny zasadniczej, lecz przy końcu dołączać.

(3) Skonta do wysokości 3% mogą przy ustalaniu ceny zasadniczej pozostawać nieuwzględnione. W odniesieniu do poprzedniego stanu, nie wolno ich jednak ze szkodą dla odbiorcy zmieniać lub na nowo umawiać.

§ 3

(1) O ile zakłady handlowe przerabiają papier lub tekturę, np. tną, składają, liniują lub kratkują (jednak nie konfekcjonują), mogą one do ceny zasadniczej doliczać koszty przeróbki.

(2) Do powstałej wtedy ceny pośredniej można doliczyć dodatki handlowe według § 1.

§ 4

(1) Beteiligten sich an einem Verkaufsgeschäft mehrere Großhandelsunternehmen oder mehrere Einzelhändler nacheinander, so ist der Handlungsaufschlag unter den Beteiligten der gleichen Handelsstufe nach freier Vereinbarung zu teilen. Die Rechnung muß den bereits in Anspruch genommenen Teil der Handelsspanne ausweisen.

(2) Soweit bisher niedrigere Sätze als die in § 1 genannten berechnet worden sind, sind diese beizubehalten.

§ 5

Beim Verkauf durch den Einzelhandel an öffentliche Bedarfsträger ist ein Behördenrabatt von 10% zu gewähren.

§ 6

(1) Die Einkaufsrechnungen müssen laufend numeriert und mit den zugehörigen Rechnungsbelegen (§ 2 Abs. 1) bis zum Ablauf von drei Jahren nach Rechnungsdatum aufbewahrt werden. Weitergehende Aufbewahrungsvorschriften bleiben unberührt.

(2) Auf den Einkaufsrechnungen sind die Verkaufspreise neben den einzelnen Warenpositionen zu vermerken. Ferner ist auf den Einkaufsrechnungen die Errechnung der Verkaufspreise nachzuweisen.

§ 7

Unternehmen, die Papier oder Pappe verarbeiten (konfektionieren), unterliegen insoweit nicht dieser Anordnung.

§ 8

(1) Mit Inkrafttreten dieser Anordnung sind die Verkaufspreise des Großhandels und der Wiederverkäufer auch für die vorhandenen Warenbestände nach den Bestimmungen dieser Anordnung neu zu errechnen. Die Verkaufspreise sind um die sich aus der Neuregelung der Handelsspannen ergebenden Einsparungen herabzusetzen.

(2) Die Vorschriften dieser Anordnung finden auch auf laufende Verträge Anwendung, soweit sie noch nicht durch Lieferung der Ware erfüllt sind.

§ 9

Soweit aus wirtschaftlichen Gründen eine Änderung der Handelsspannen oder sonstiger Bestimmungen dieser Anordnung erforderlich ist, kann die Regierung des Generalgouvernements (Amt für Preisbildung) auf Antrag Ausnahmen zulassen oder anordnen.

§ 10

Wer dieser Anordnung zuwiderhandelt, wird nach § 6 der Preisbildungsverordnung vom 12. April 1940 (VBIGG. I S. 131) bestraft.

§ 11

Diese Anordnung tritt am 1. Januar 1943 in Kraft.

K r a k a u, den 13. November 1942.

Der Leiter
des Amtes für Preisbildung
in der Regierung des Generalgouvernements

In Vertretung
Dr. Gerlach

§ 4

(1) Jeżeli w transakcji sprzedaży bierze udział po kolei więcej przedsiębiorstw hurtowych lub więcej detalistów, to należy dodatek handlowy rozdzielić według dowolnej umowy między zainteresowanych tego samego stopnia handlowego. Rachunek musi wykazywać część rozpiętości handlowej, z której już korzystano.

(2) Jeżeli dotychczas obliczano niższe stawki niż wymienione w § 1, to należy je zachować.

§ 5

Przy sprzedaży detalicznej publicznym placówkom zapotrzebowania należy udzielić 10% rabatu dla władz.

§ 6

(1) Rachunki zakupu musi się bieżąco numerować i z przynależnymi załącznikami rachunkowymi (§ 2 ust. 1) przechowywać aż do upływu trzech lat od daty rachunku. Dalej idące przepisy dotyczące przechowywania pozostają nienaruszone.

(2) Na rachunkach zakupu należy zaznaczyć ceny sprzedaży obok poszczególnych pozycji towaru. Poza tym należy na rachunkach zakupu wykazać obliczenie cen sprzedaży.

§ 7

Przedsiębiorstwa, które przerabiają (konfekcjonują) papier lub tekturę, nie podlegają pod tym względem niniejszemu zarządzeniu.

§ 8

(1) Z wejściem w życie niniejszego zarządzenia należy ceny sprzedaży w handlu hurtowym i odsprzedawców, również dla posiadanych zapasów towaru, na nowo obliczać według postanowień niniejszego zarządzenia. Ceny sprzedaży należy obniżyć o oszczędności, wynikające z nowego unormowania rozpiętości handlowych.

(2) Przepisy niniejszego zarządzenia mają również zastosowanie do umów bieżących, o ile nie zostały one jeszcze wykonane przez dostarczenie towaru.

§ 9

Jeżeli ze względów gospodarczych konieczna jest zmiana rozpiętości handlowych lub innych postanowień niniejszego zarządzenia, może Rząd Generalnego Gubernatorstwa (Urząd dla Kształtowania Cen) na wniosek dopuścić lub zarządzić wyjątki.

§ 10

Kto wykrocza przeciwko niniejszemu zarządzeniu, podlega karze według § 6 rozporządzenia o kształtowaniu cen z dnia 12 kwietnia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 131).

§ 11

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1943 r.

K r a k a u, dnia 13 listopada 1942 r.

Kierownik
Urzędu dla Kształtowania Cen
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa

W zastępstwie
Dr Gerlach

Berichtigung.

Artikel I der Verordnung zur Ergänzung der Verordnung über die Einführung eines Mineralölmonopols vom 15. September 1942 (VBIGG. S. 549) muß richtig wie folgt lauten:

„Artikel I.

Die Verordnung über die Einführung eines Mineralölmonopols vom 20. Januar 1940 (VBIGG. I S. 19) wird wie folgt ergänzt:

Dem § 2 wird folgender Absatz 2 hinzugefügt:

„(2) Ferner gilt als Mineralöl im Sinne dieser Verordnung Erdgas und sonstiges Gas, das als Hochdruckgas zur Verwendung als Kraftstoff zum Antrieb von ortsbeweglichen Motoren (Treibgas) bestimmt ist.“

Krakau, den 12. Dezember 1942.

**Der Leiter
des Amtes für Gesetzgebung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh**

Sprostowanie.

Artykuł I rozporządzenia w celu uzupełnienia rozporządzenia o wprowadzeniu monopolu oleju mineralnego z dnia 15 września 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 549) winien właściwie brzmieć następująco:

„Artykuł I.

Rozporządzenie o wprowadzeniu monopolu oleju mineralnego z dnia 20 stycznia 1940 r. (Dz. Rozp. GG. I str. 19) uzupełnia się następująco:

Do § 2 dodaje się następujący ustęp 2:

„(2) Za olej mineralny w rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się nadto gaz ziemny i inny gaz, który jako gaz o wysokim ciśnieniu przeznaczony jest do użytkowania jako materiał do napędu motorów (gaz pędny).“

Krakau, dnia 12 grudnia 1942 r.

**Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Weh**

Berichtigung.

Im Artikel I § 2 der Zweiten Durchführungsvorschrift zur Verordnung über die Einführung eines Mineralölmonopols vom 19. September 1942 (VBIGG. S. 574) ist der Schlußsatz

„Sie bedarf der Genehmigung der Generaldirektion der Monopole.“

zu streichen.

Krakau, den 12. Dezember 1942.

**Der Leiter
des Amtes für Gesetzgebung
in der Regierung des Generalgouvernements
Dr. Weh**

Sprostowanie.

W artykule I § 2 drugiego postanowienia wykonawczego do rozporządzenia o wprowadzeniu monopolu oleju mineralnego z dnia 19 września 1942 r. (Dz. Rozp. GG. str. 574) skreślić należy zdanie końcowe

„Wymaga on zezwolenia Generalnej Dyrekcji Monopoli.“

Krakau, dnia 12 grudnia 1942 r.

**Kierownik
Urzędu dla Ustawodawstwa
w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa
Dr Weh**

Herausgegeben von dem Amt für Gesetzgebung in der Regierung des Generalgouvernements, Krakau 20, Regierungsgebäude. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau G.m.b.H. Krakau, Poststraße 1. Erscheinungsweise: Nach Bedarf. Bezugspreis: Vierteljährlich 12,— Zloty (6,— RM.) einschließlich Versandkosten. Einzelnummern werden nach dem Umfang berechnet und zwar beträgt der Preis je Blatt —,20 Zloty (—,10 RM.). Bezieher im Generalgouvernement können den Bezugspreis auf das Postscheckkonto Warschau Nr. 400, Bezieher im Deutschen Reich auf das Postscheckkonto Berlin Nr. 41 800 einzahlen. Auslieferung: Für das Generalgouvernement und für das Deutsche Reich durch die Auslieferungsstelle für das Verordnungsblatt, Krakau 1, Postschließfach 110. Geschäftsraume der Auslieferungsstelle: Krakau, Universitätsstraße 16. Für die Auslegung der Verordnungen ist der deutsche Text maßgebend. Zitierweise: VBIGG. (früher: Verordnungsblatt GGP. I/II).

Wydawany przez Urząd dla Ustawodawstwa w Rządzie Generalnego Gubernatorstwa, Krakau 20, Gmach Rządowy. Druck: Zeitungsverlag Krakau-Warschau, Spółka z ogr. odp. Krakau, Poststrasse 1. Sposób ukazywania się: wedle potrzeby. Prenumerata: kwartalnie 12,— złotych (6,— RM.) łącznie z kosztami przesyłki. Egzemplarze pojedyncze oblicza się według objętości, a mianowicie cena za każdą kartkę wynosi —,20 złotych (—,10 RM.). Abonenci w Generalnym Gubernatorstwie wpłacać mogą prenumeratę na pocztowe konto czekowe Warschau Nr. 400, abonenci w Rzeszy Niemieckiej na pocztowe konto czekowe Berlin Nr. 41 800. Wydawanie: dla Generalnego Gubernatorstwa i dla Rzeszy Niemieckiej przez Placówkę Wydawniczą dla Dziennika Rozporządzeń, Krakau 1, skrytka pocztowa 110. Lokale urzędowe Placówki Wydawniczej: Krakau, Uniwersitätsstrasse 16. Dla interpretacji rozporządzeń miarodajny jest tekst niemiecki. Skróót: Dz. Rozp. GG. (dawniej: Dz. rozp. GGP. I/II).